

Katri Helena *-laulajatyttö*

Musiikinäytelmä

KUOPION UUSI KESÄTEATTERI

**Käsikirjoitus:
Johanna Keinänen – Sami Kojonen - Kimmo Virtanen**

(3.2)

Tahtiteatteri

© Tahtiteatteri Oy 2017

Henkilöt

Pirkko
Terhi
Oili
Jannica
Katri
Seppo
Irja
Katrín äiti
Kylän mies
Toimittaja
Mies synnytyksessä
Bändin liideri
Muusikko 1
Muusikko 2
Rouvashenkilö
Katrín isä
Katrín mies Timppa
Taksinkuljettaja, Terhin ex
Katrín tytär
Katrín toinen tytär
Kalakaveri
Tiia
Asko

1. Näytös

Kohtaus 1: Valmistelua

Pirkko saapuu saunalle touhuten naisten saunaillan järjestelyitä laittaen radion soimaan, josta tulee Katri Helenan ”Katson autiota hiekkarantaa -biisi.

Biisi: Katson autiota hiekkarantaa

Koko ensemble laulaa / radiosta soi...

Katri:

Taas saavun vanhaan rantakahvilaan.
Se ennen puolta yötä suljetaan.
Päivä oli ehkä liian lämmin,
iltatuuli laulaa lempeämmin.
Sen kuiske vain on minun seurain.
Katson autiota hiekkarantaa,
ajatukseni mun kauas kantaa.
Täällä minä Sinun kanssas
kerran olla sain, kahden vain.
Katson autiota hiekkarantaa,
mulle kauneimmat se muistot antaa.
Kesäpäivä, jolloin sain
mä olla onnekkain.

Naisten saunaillan startti.

Pirkko jatkaa saunalla järjestelyitä ja soittelee jokaiselle...

Pirkko soittaa Terhille.

Pirkko:

Terhi hei! Miten siellä Siwassa, oothan tulossa saunailtaan?

Terhi:

Ai joo!!! Melkeen unohdin, ois ollu lisävuoroo kassalle täksikin illaks.

Fyrkat ihan loppu. Mutta tuun jos Kirsti ei tu, en jaksa sitä yhtään. Etkä sitten soita Katri Helenaa.

Pirkko:

En tietenkään. Tuu tänne, hyvää tekee.

Terhi:

Känni tekee aina hyvää.

Radio jatkaa / tai ensemble laulaa...

Radio:

*Miks saavuin yksin tänne istumaan?
Näin myöhään kun ei liiku mitakaan.
Tämä matkani on ensimmäinen,
jolla olen aivan yksinäinen,
nyt muisto vain, on kaunis seuranain.*

Pirkko soittaa Oilille.

Pirkko:

Oili, oothan tulossa.

Oili:

Pitäis tehdä
populäärimusiikista artikkeli
ylihuomiseksi..

Pirkko:

Sisko-kulta! Tää perinnesaunailta on vaan kerran vuodessa ja jos sä väittelitkin niin nopsasti, niin tämmönen saunailta tällä porukalla vaan auttaa asiaa.

Oili:

Sosiaalinen viitekehys
traditionaalisessa tapaamisessa kyllä kiihdyttää ajatustoimintaa ja saunominen on Itä-Suomen yliopiston tutkimuksenkin mukaan terveellistä.

Pirkko:

Eli tulet?

Radio jatkaa / ensemble laulaa...

Pirkko soittaa Jannicalle.

Terhi on tuonut tullessaan kassillisen sidukkaa. Naiset tekevät jonkin älyttömän heille perinteisen pullokilistyskoreografian ja laulavat yhdessä.

Oili:
Jep.

Radio:
*Katson autiota hiekkarantaa,
ajatukseni mun kauas kantaa.
Täällä minä Sinun kanssa
kerran olla sain, kahden vain.*

Jannica:
En tuu. On kaikenlaista ja
pitäs eheyttää kovalevy.

Pirkko:
Tulisit nyt. Kaikki muutkin pääsee.

Jannica:
Huomenna on teekkareiden bileet taas
ja pitäis tässä opiskellakin.

Pirkko:
Täällä olis ne pirtutkin siihen teidän
teekkaribooliin.

Jannica:
Onko? Äiti! Saako noin tehdä?

Pirkko:
Saa, kun on oma apteekki. Kiva kun
tuut.

Tytöt:
Katson autiota hiekkarantaa,
meri vaahtoa kuin lasta kantaa.
Yhtä kevyesti kannoit mua sä niin –
suudeltiin.
Katson autiota hiekkarantaa,

Saunaillan alkuhuumaa.

ajatukseni mun kauas kantaa.
Täällä minä Sinun kanssas
kerran olla sain, kahden vain.

Pirkko:

Ihanaa kun pääsitte kaikki.
Tänään puhutaan, avaudutaan,
tunnelmoidaan, muistellaan...

Jannica:

Eheytetään kovalevy – saunan
lauteilla! Jes!

Terhi:

Kossua naamariin, Liuotinpesulla ne
autotkin huuhdotaan!

Oili:

Tässä ollaan traditionaalisessa
kehässä, ensialkuun nuotion
muodostaa kiuas. Henkinen ja
fyysinen puhdistautuminen.
Musiikki tekee myös hyvää –
tutkittu terveysvaikutus.

Terhi:

Musaa. Perkele. Unohdin. Ottiks
kukaan mitään mukaan?

Kaikki katsoo toisiaan.

Terhi:

Ei kellään. Siwassa olis ollu
laari täynnä.

Jannica:

Onhan Spotify.

Pirkko:

Täällä on niin huono verkko,
ettei oikein toimi...

Jannica:

Ääh!

Pirkko on ovelan näköisenä.

Pirkko:

Mulla on koko megaboxi-cd -setti
täällä. Ostin lopettavasta

Anttilasta: Katri Helenaa – kaikki
levytykset! Ihanaa!

Terhi:

Ei!! Lupasit!

Oili:

Todella – verkkoa ei tarvita. Häviävä
CD-formaatti säilyy reliikkinä
kumminkin, kuin C-kasetti...

Jannica:

Äiti, eikö joskus edes vois kuunnella
jotain muuta...

Pirkko:

Kuules tyttö.

Jannica:

Tyttö...

Pirkko:

Katri Helena kuuluu
yleissivistykseen.

Terhi:

Antakee armoo

Oili:

Kyllä Katri Helena on sivistystä, osa
suurten ikäluokkien
sukupolvikokemusta: lapsuus
sodanjälkeisessä Suomessa, muutto
maaseudulta pääkaupunkiin,
eräänlainen EU-etiäisyys Suomen
Euroviisuedustajana kahteen
otteeseen, tärkeä ylläpitäjä
luonnon ja tunteet yhdistävässä

kulttuurisessa traditiossamme ...ai
jaha, te jo sinne saunaan.

Kohtaus 2: Katrin artistileikki

*Lapsi Katri tulee keittiön verho päällä
kahden kaverin, Sepon ja Irjan
kanssa.*

Katri:

Mie oisin tähti täällä
verhon takana ja miuta ei näkys ja
miuta meikataan näin meik meik ja
kammataan näin kam kam harj harj.
Sitten alkas sou.
Hello Las Vekas! Mie oon Katri
Koistinen Tohmajärveltä ja mie oon
levylaulaja ja ihan älyttömän kuuluisa.
Nyt se ylleisö aivan hullaantuis.
Hullaantukkaa nyt.

Seppo ja Irja eivät tiedä mitä tehdä.

Katri:

Ne voi taputtaa käsiä ja huutaa että
Bravo ja vaikka että Hyvä Suomi.

*Seppo ja Maija tekevät työtä
käskettyä.*

Seppo:

Hakkaa päälle!

Katri:

Ei Seppo! Ei Hakkaa päälle! Se ei sovi
tähän tunnelmaan.

Seppo:

Miehä en sitten yhtään ala tätä jos mie
en saa huutaa hakkaa piälle. Se on
hakkapeliittain kunniakas huuto ja
soppii joka tunnelmaan.

Irja:

Katri, voisko Seppo vaikka ihan vähän
huutaa että hakkaa piälle.

Katri:

No huuva sitten mutta hiljaa.
Tuo koivu ois Hrutsev, strastuit ja
vattupuska ois Eisenhower, hi, ja tuo
kivi ois Paasikivi.
Ja nyt ne kaikki loputkii kuuluisuuvet
tulis sinne konserttiin. Irja, sie oot
Grace Kelly ja Seppo, sie oot John
Wayne.

Seppo:

Mie en halluu olla John Wayne.

Katri:

Seppo jos oot John Wayne saat
polttaa tupakkaa.

Seppo:

No sitte.

Katri:

Nyt ne asettuis sinne katsomoon. Tää
ois hirveen jännittyny tää laulaja. Tää
ruppeis avvaamaan ääntä.

Seppo:

Ja tää John Wayne koko ajan
tupakois.

*Katri laittaa mielikuvitusjänistään
järjestykseen.*

Katri:

Suru, Suru, tule. Ei pompi nyt. Nyt on
konserttileikki. Sie saat olla Lassie.

Irja:

Tulleeks se Lassie ai muka Grace
Kellyn viereen? Tää ois astmaatikko
tää Grace Kelly ja pelkäis koiria ja
vähän pyörtyis.

Seppo:

Ei sitä Lassiee tarvii pelätä kun se on vaan jänis.

Irja:

Tä?

Katri:

Ota porkkana. Hyvä pupu.

Seppo:

Se on Katrin jänis. Sen nimi on Suru.

Irja:

Epäreilluu! Katrilla on kaikkee ja jäniski vielä. Mistä se on saanu sen?

Seppo:

Ei se oo oikee. Se on vaan leikki.

Irja:

Voinks mie leikkii sillä jäniksellä?

Seppo:

Ei sillä voi leikkiä muut kun Katri. Muut ei näe sitä Surruu mutta se on aina Katrilla mukana.

Katri:

Hyvät naiset, herrat ja Lassie. Nyt mie esitän teille kappaleen joka joskus sävellettään ja tulee tekemään teihin unohtumattoman vaikutuksen.

Biisi: Minne tuuli kuljettaa

Biisi:

Katso naavaan puun taa

Tutki tuulen suuntaa

Se on pohjoinen

Tiukka mutru huuleen

Selkä vastatuuleen

Kestät kyllä sen

*Kulkija ne tietää
Kulkija ne sietää
Luonnon oikut nuo
Tuuli toista haastaa
Turhat toiveet raastaa
Voittoja ei suo
Minne tuuli tytön kuljettaa
Milloin tuulentuvan nähdä saa
Tuuli on vastainen
Kääntykö suunta sen
Minnekä tuuli vienee
Mistä kohta tuulen suunta lie
Minne tuuli tytön nyt taas vie
Tuulesta temmaten
Rauhaansa saako ken
Minne tuuli kuljettaa*

Katrin äiti:
Syömään!

Katri:
Äiti! Ei tässä nyt syömään kerkiä kun on Las Vekas ja konserttikii loppuunmyyty.

Katrin äiti:
Täälläkö ne on nyt keittiön verhot?
Katri...

Katri:
Eikä kö tää on iltapuku.

Irja:
Kökö Tsanel.

Katrin äiti:
Katriko?

Seppo:
Eikä kö tuo puku. Katri on Katri Koistinen, laulajatähti. Ja mie oon John Wayne.

Katrin äiti:

Että ihan Katri Koistinen Kökö Tsanelit päällä. Tämän mie haluan nähä.

Irja:

Siihen ei voi istua Koistisen täti!

Katrin äiti:

Mitä, tämähän on kivi.

Seppo:

Ei, se on Paasikivi.

Irja:

Koistisen täti voi istua Lassien viereen.

Katrin äiti:

Lassien?

Irja:

Surun.

Katrin äiti:

Surun?

Seppo:

Se Suru on tässä leikissä Lassie.

Katrin äiti:

Katri miten siulla on se Suru leikissä kun sovittiin että se on mielikuvitusjänis ja se lähtee mehtään...

Katri:

Kansan Syvät Rivit ei sotke tähtilaulajan keskittymistä!

Biisi:

*Vietin vuotta monta
Nuorta, huoletonta
Tuuli vuodet vei*

*Tuulella on potti
Tuuli kaiken otti
Tuuli anna ei*

*Pakkomielle matkaan
Minut ajoi hatkaan
Tuulen teille vaan
Tuuli tuuti lastaan
Kuulla ainoastaan
Viiman laulun saan*

*Minne tuuli minut viedä saa
Minne puuska roskan riepottaa
Tuuli on vastainen
Kääntykö suunta sen
Minnekä tuuli vienee
Mistä kohta tuulen suunta lie
Minne tuuli tytön nyt taas vie
Tuulesta temmaten
Rauhaansa saako ken
Minne tuuli kuljettaa*

*Laulun aikana paikalle saapuu
Värtsilän porukoita, kaikki mukana
numerossa. Kappaleen päätyessä
raikuvat aplodit. Todellisuus on taas
pykälän parempi. Värtsilän porukat
on muuttuneet naisten saunaporu-
kaksi.*

Kylänmies:
Mikä tuosta työstä vielä tullee?

Katri:
Laulajalastenhoitaja!

Kohtaus 3: Synnytystarina saunalla

(Pirkko tuo purnukoita terassille.
Jannica kantelee edelleen vesiä ja
Terhi juo kaljaa, Pirkko juoksee
ympäriinsä puhelimen kanssa.)

(Kukaan ei vastaa.)

Pirkko:

Meille tuli apteekkiin
näytepakkauksina uutta itsekuorivaa
Kurkuma-kasvonaamiovoidetta, hirmu
hyvää on. Kuka haluaa kokeilla.

Pirkko:

Kaikki haluaa tai loukkaannun.

Jannica:

Okei, jos ei sit pidetä sitä Katri Helena
-tietokilpailua.

Alkavat laitella naamioita.

Pirkko:

Et olis sinäkään Jannica syntynyt
ilman Katri Helenaa. Terhi kans.
(Naamion laittoon.)

Jannica:

Äiti hei. En halua kuulla.

Pirkko:

Oili mitä sä teet?

Oili:

(Pistää puhelimen pois.)

Jannica:

Pelaa pokemonia.

Oili:

Täällä on Pikachu.

Pirkko:

Oili oikeesti.

(Oili tulee kasvonaamiolle.)

Pirkko:

Niin siitä synnytyksestä. Jannica ei
meinannu millään tulla ulos,
oli sellanen vastarannan kiiski jo

sillon..

Jannica:

Onks pakko kuunnella tätä?

Pirkko:

Oonksmä kertonu?

Oili:

Vaikka viittaisin edelliskertoihin jolloin olet tuonut esiin saman lähdeaineiston, niin et ottaisi sitä huomioon.

Pirkko:

Okei mä kerron sit.

Jannica:

Jos mä laitan sormet korviin?

Mennään takaumaan, Pirkon synnytyksen hetkeen.

Pirkko:

(Ponnistaa ja karjuu) Katso sineen taivaan!

Mies:

Ööö okei.. Mut on aika harmaata, kun on marraskuu..

Pirkko:

Lintu ja lapsi!

Mies:

Ööö, lapsi sieltä vaan vissiin on tulossa..

Pirkko:

Anna mulle tähtitaivas!

Mies:

Ööö, aika paljon oon venyny mutta että..

(Katri tulee tanssien.)

(Katri ottaa Kätilön hommat hoitaakseen.)

Vauva syntyy.

Takaisin takaumaan.

Pirkko:

Ei kun perkele Katri Helenaa
kaiuttimiin ja äkkiä!

Katri:

Minä voin hoitaa tämän.

Katri:

Rouva ponnistaa n-y-t-nyt!
(Laulaa)
Katson sineen taivaan,
tähti kirkkain sua...

Katri:

N-y-t nyt!
(Laulaa)
Anna mulle tähtitaivas,
anna valo pimeään.

Katri:

N-y-t Nyt!
(Laulaa)
Blue blue blue Johnny blue,
laulujasi kaikki soittaa.
Blue blue blue Johnny blue...

Katri:

Onneksi olkoon!

Pirkko:

(NYKYHETKESSÄ) Eikun se olikin
sun veljes syntymä, voit ottaa sormet
pois korvista.

Jannica:

No en halua yksityiskohtia siitäkään.

Pirkko:

Tämä lapsi nimetään sitten Katri
Helenan mukaan.

Mies:
Mutta sehän on poika.

Pirkko:
Lui.

Mies:
Lui Luukkonen.

4. Kohtaus: Keikoilla

Katri ja bändi lähtee keikalle miimisellä Volkkarin bussilla.

Bändin liideri:
Joo Katri. Saat istua siinä etupenkillä, mutta yks pieni ongelma siinä on...

Katri:
Mikähän se miun ongelma on?

Bändin liideri:
Joo Katri. Se ovi ei ihan pysy ajossa kiinni, siinä on pientä ongelmaa, varsinkin mutkissa...

Katri:
Miehän voi pitää siit kiinni.

*Pirkko ja Oili saunalla.
(Oili juo viiniä.)*

Pirkko:
Haetko Oili puita saunaan?

Oili:
Mistä?

Pirkko:
Liiteristä.

Oili:
Missä se on?

Pirkko:
Rannassa.

Oili:
Paljonko.

Pirkko:
Vaikka nyt sylillisen.

Oili:
Miten määrittelisit sylillisen?

Pirkko:
Haen ite.

(Pirkko lähtee hakemaan puita, Oili lähtee toiseen suuntaan tyytyväisenä viinilasin kanssa.)

Matkanteko alkaa ja mutkissa Katri pitää enemmän ja vähemmän ovea paikallaan.

Biisi: Lui

Biisi:
Jos – kerran nähdä mä saan,
jos – suurta valoa vaan.
Lui, lähden kulkemaan näin.
Lui, lähden kulkemaan valoon päin.
Ja kaikki maat ja meretkin
mä aion käydä matkallain.
Kohti valoa käyn.
Kohti valoa käyn.

Matka jatkuu ja bändin liideri (joka on kuskina) on huolissaan.

Bändin liideri:
Joo Katri. Voitsä pitää silleen varovasti siitä kahvasta, ettei se sisustus vaan vaurioidu...

Katri:
Mie piän hellästi siitä.

Matka jatkuu.

Biisi:
Lui – aion varjosta pois,
Lui - sen toivon mulle onni sois.

Ja uskon, että aurinko
vie minut aikaan niin valoisaan.
Kohti valoa käyn.
Kohti valoa käyn.
Ja aion matkata näin,
käydä valoa päin.
Mä kuljen aurinkoon,
ja oikeassa mä oon niin kauas
kuin tää tieni saa.

Keikkabussi pysähtyy.

Katri:
Miks myö pysähyttii?

Muusikko 1:
Meillä on tapana täs aina käydä
tsufeella ja rinkelillä.

Katri:
Eihän myö olla ajettu vasta ko 15
minuuttii.

Muusikko 2:
Me pysähdytään tässä aina. Mennen
tullen.

Katri:
Vaik meil on matka vaa Hyvinkäälle?

Kaikki muusikot nyökkää.

Bändin liideri:
Joo. Katri. Yks. Ongelma. Älä avaa
suutas tuolla tsufeella. Sisällä. Ne ei
anna, maalaisille alennuksii. Et. Ihan.
Hiljaa...vaan. Ja varo, ettet naarmuta
sitä, auton kynnystä, kun tuut...

*Koko poppoo menee kahville ja liideri
miimisesti vielä varmistaa, ettei Katri
avaa suutaan missään vaiheessa.
Miiminen nopea kahvittelu, minkä
jälkeen matka jatkuu.*

Biisi:
Lui – lähden kulkemaan näin.
Lui – lähden kulkemaan valoon päin.
Ja vaikka kerran huomaatkin,

et kaikki häipyä siniseen vain.
Kohti valoa käyn.
Kohti valoa käyn.

Mä aion varjosta pois.
Aion matkata näin.
Vaikka tielläni nyt ois,
matka tää mitä vain niin sininen on,
on se ain...

Bändin liideri ajaa auton onnettomuudekseen katolleen. Tapahtuu miiminen ulosajo, mutta ainoastaan autolle tapahtuu vahinkoja. Katri ja pojat tuijottavat katollaan olevaa Volkkaria.

Katri:
Siin se on somast katollaa ja soittimetki metsäeläimille jo jaettu.

Muusikko 1:
Siinä lähti kansanauto johtajan käsistä.

Bändin liideri on kaiken aikaa katsonut kauhuissaan omaa silmäteräänsä – keikka-autoa.

Bändin liideri:
Mä just sain sen maalattua.
Kromipuskurit...missä? Verhoilun jouset on tullu ulos! Aurinkolippaa ei näy! Oih...

Muusikko 2:
Saattaa keikan alku vähä myöhästyy.

Katri:
..Kohti valoa käyn.

Katri lähtee.

Kohtaus 5: Naiset johtajana -sauna-keskustelu ja Katrin palkkaneuvottelut. Simultaaninen kohtaus, jossa naiset saunalla ja Katri on bändin poikien kanssa toisaalla.

Kaikilla kasvonaamiot.

Jannica kantaa puita. Oili yrittää Vällillä salaa napata Pikachua puhelimella. Pirkko nauttii kasvonaamiosta. Terhi lisää puita kiukaaseen ja juo kaljaa ja huutelee löylyhuoneesta.

Terhi:

Se meidän myymälänhoitaja, Törhönen haluaa, että häntä Teititellään. Saatana.

Jannica:

Teititellään. Siis...?

Pirkko:

Miten sinä sitten toimit?

Terhi:

Kehitettiin sellanen...kierretään koko ukko.

Jannica:

Mitä toi tarkoittaa?

Terhi:

No jos se vaikka pitää sitä pikku Kiiansa siinä lastauslaiturin edessä. Ja saatana siinä ei sais paikottaa lainkaan. No sit sanotaan et: "Tuo auto varmaan pitäis siirtää pois, kun olis kalja-auto tulossa. No se saatana tajuu sen, muttei tartte teititellä.

Oili:

Puhutte passiivissa – taitavaa. Millä tavalla hän on puutteellinen?

Terhi:
Hän on mies.

Oili:
Ei sukupuoli automaattisesti tee naisesta tai miehestä parempaa johtajaa. Tästä on Cambridgen yliopiston tutkimus.

Pirkko:
Niin... Himot ne on hiirelläkin ja vallanhalu hamsterilla.

Oili:
Totta, siitä on käynnissä vertaileva tutkimus Harvardin yliopistossa...

Terhi:
Perkele! Naisilta vaaditaan johtajana paljon enemmän kuin miehiltä. Meen kuselle. (Lähtee rantaan.)

Oili:
(yrittää saada taas Pikachua kiinni)
Miehen status näyttää kantavan edelleen enemmän johtamisen mielikuvaan liitettyjä ominaisuuksia, mikä on nykyaikana kyllä hämmästyttävää. Miten tuo Pikachu on niin hirvittävän vaikea saada kiinni.

*Bändi tekee taas lähtöä keikalle,
Katri on touhukkaana, mutta
muusikot näyttävät seisoma-
lakkolaisilta.*

Katri:
Mikä teil nyt on?

Bändin liideri:
Meil on pieni tai siis iso ongelma. Me ei lähdetä keikalle enää näillä liksoilla.

Katri:

Tähän asti kaik on ollu hyvin?

Bändin liideri:

On. Mut nyt on ongelmii ja ei lähdetä.
Kaikki on samaa mieltä.

Bändin liideri katsoo ainoaan paikalla olevaan toiseen muusikkoon.

Muusikko 2:

Jöö.

Bändin liideri:

Ja basistikin on samaa mieltä, mut ei oo ny paikalla: se ei oo ongelma.

Palkkaneuvottelut jatkuvat Katrin ja bändin välillä.

Katri:

Miun on pitäny ostaa uuvet äänentoistolaitteetki, kaikkeen menee rahaa. Ei miul oo enemppää rahaa.

Bändin liideri:

Sehän se tässä se ongelma onki.

Muusikko 2:

Jöö.

Katri:

Onk siul mitää ratkasuehotusta?

Bändin liideri:

Sun pitää ratkasta tää ongelma.

Katri kääntyy katsomaan toista muusikkoa.

Katri:

Entä siul?

Muusikko 2:

E!

Saunaporukka jatkaa naisjohtajuudesta. Katri ja soittajat käyvät tanssillista työehtosopimusneuvottelua.

Työehtosopimusneuvottelukoreografia menee stilliin.

Pirkko:

Katri Helena on ollut miesten työnantajana kymmeniä vuosia.

Jannica:

Siinä varmaan onkin työmaata – ainoana naisena porukassa. Mitenköhän se ratkasee ongelmatilanteita?

Katri:

Se on pienestä kiinni: jokainen pitää huomioida. Pitää välillä viheltää peli poikki ja miettiä. Tämä työkaverin

Muusikko 2:

Jöö

Katri:

Ei tarkoita vain ”jöö”, tai ” lisää liksaa,” vaan

Muusikko 2:

Vaimo raskaana, vuokrat rästissä, mua pelottaa että mä en pysty elättään vaimoo ja lasta soittohommilla ja osaanko mä olla sille vauvalle mikään isäkään.

Katri:

Mie ymmärrän. Miutaki pelottaa että ei tule toimeen.

Muusikko 2:

Sanoinko mä niin?

Katri:

Taisit sanoa.

Muusikko 2:

No niin taisin.

Työehtosopimusneuvottelukoreografia jatkuu.

Pirkko:

Ai niinkun että pitää sitten olla enemmän herkkä kuin määrätietoinen?

Katri:

Pitää olla päättäväinen.

Bändin liideri:

Meil on ongelma.

Katri:

Sua pelottaa epäreilu kohtelu.

Bändin liideri:

Sanoiko mä niin?

Muusikot 1&2:

Taisit sanoo.

Tanssivat ratkaisun, lyövät kättä päälle.

Katri:

Täytyy myös kyetä myöntämään, jos on väärässä. (*muusikoille*) Ja jatkossa vakiohuoltamolla on pullakahvit miun piikkiin.

Jannica:

Eiks se tuu hirveen kalliiks?

Katri:

Neuvottelin sen sponsoriks. Tullee kuulemma muutkin kahville sinne, jos sattuis näkemään Katri Helenaa.

Oili:

Tunne- ja tilanneäly on lyömätön yhdistelmä lempeän karismaattisessa johtamisessa. Baltimoren yliopiston tutkimus. Hei tuolla on Bulbasaur. (Menee.)

Pirkko:

Kyllä minä myöntäisin, jos olisin
väärässä.

Jannica:

Ei ole vaan vielä sattunut sellaista
tilannetta kohdalle.

Pirkko:

Kerran luulin olleeni väärässä, mutta
se oli erehdys.

Jannica:

Tästä puhuttiin intissä. Nyt mä tajuun.
Ei se oo vaan johtamista
”edestä,” vaikka siitäkin on kysymys.

Pirkko:

Ja tie miehen sydämeen käy...

Katri ja muusikot:

Pirkko. Tuo on museo!

*KOHTAUS 6: Joukko lapsia tanhuaa,
Katri mukana. Katrin äiti ja isä
katsovat. Riivinrauta-tyyppinen
rouvashenkilö lähestyy.*

Rouvashenkilö:

Niin se on tuo Koistisen Katri teidän
tyttö?

Katrin äiti:

On.

Rouvashenkilö:

Oikein on lahjakas tyttö, teillä. Reipas
esiintymään.

Katrin Isä:

Kiitos vaan.

Rouvashenkilö:

Ja laulaakin nätisti sekakuorossa. Ei

niin kuuluvasti kun muut mutta kuitenkin.

Katrin äiti:

Eihän se nyt aikuisten kuorossa, niin kovvaa, kun on vasta kuus.

Rouvashenkilö:

Olen kuullu että olis vilkas mielikuvitus, teidän Katrilla.

Katrin Isä:

Lapset on lapsia.

Katrin äiti:

Ja ainoolla lapsella pitää olla mielikuvitusta.

Rouvashenkilö:

Mutta ei se ole hyvästä että on liikaa mielikuvitusta.

Katrin äiti:

Jaa.

Rouvashenkilö:

Lapsenkin täytyy kasvaa vastuuseen. Muuten tulee aikuisena vetelä.

Katrin Isä:

Kyllä meidän Katri on kova tekemään töitä. Ja koulut hoitaa hyvin.

Rouvashenkilö:

Mitä siitä olisi tullu jos rintamalla olis puhuneet mielikuvituseläimille...

Katrin Isä:

Ai tässä on Surusta kysymys.

Rouvashenkilö:

No nyt kun itse otitta asian esille niin eikö teidän Katri leiki

mielikuvitusjäniksen kanssa.

Katrin äiti:

Leikkii se, ei se oo sallaisuus.

Katrin Isä:

Lapsella on oikeus leikkiä.

Rouvashenkilö:

Paha laps on lasna kauan, sanotaan
Ilomantsissa.

Katrin äiti:

Ai näin ne Ilomantsissa...

Katrin Isä:

Värtsilässä taas sanotaan ettei ne tarvi
häävit leuat olla joilla toisen haukkuu.

(tauko)

Rouvashenkilö:

Pittää tästä. Talviverhojen laittoon. Ja
on nuo sisäkatotkin ripsimättä.

*Rouvashenkilö poistuu. Lapset
laulavat:*

Tule tule tule piirihin
leikkimään sinäkin
valitse itselles ystävä uus;
;hans vili vili hans lai lai
hans vili vili hans lai lai.
Tottakai sinäkin ystävän saat;

*Esitys päättyy. Vanhemmat
aplodeeraa. Lapset poistuvat.*

Katrin äiti:

Kyllä sie tiiät että minkä takia Katrilla
on se näkymätön jänis.

Katrin Isä:

Tiijän mie.

Katrin äiti:

Ja sie tiiät minkä takia sen nimi on

Suru.

Katrin Isä: ' ,
Tiijän mie senki.

Katrin äiti:
Se on se tyhjä paikka. Isoveli jota Katri ei koskaan nähny eikä saanu tuntee. Ja myökii vaan niin vähän aikaa.

Katrin Isä:
Puol vuotta on liian vähän aikaa.

Katrin äiti:
Ja mie oon aatellu tämän näin että Katri saa pittää sen Surun. Sen mielikuvituselläimen ja leikkiä sen kanssa ihan niin pitkään kun haluaa. Ja mie oon aatellu että sie oot tästä asiasta sammaa mieltä.

Katrin Isä:
Niin miekii. Niin miekii oon aatellu olla.

KOHTAUS 7: Haastatteluja ja haastatteluja

Naiset lukevat saunalla vanhoja naistenlehtiä.

Jannica:
(Tulee lehtipinon kanssa) Äiti, miks sulla on täällä ikivanhoja lehtiä hirveet kasat?

Terhi:
Näytä.

Oili:
Pirkkolla on selvästi taipumusta nostalgiaan. Oletko ottanut kierrätyksen mahdollisuuden huomioon?

Jatkavat lehtien selailua.

Pirkko:

No Anna tänne, viskataan pesään.

Terhi:

On täällä Jaanojaki. Ja Eevoja.

Oili:

Ei aleta kyllä nyt lukemaan näitä.

Pirkko:

Joo ei aleta, pesään vaan.

Terhi:

Voi ei, Jaana huhtikuu -82. Tuo otsispermis oli täysi rikospoliisiasia. Jannica, kato, tolla Mikko Alatalolla on just samanlaiset rillit kun sulla!

Oili:

Ja tollaset bodytkin on tulleet takas.

Oili, Pirkko, Terhi:

Body, ei!

Terhi:

Vai jokohan ne meni, mutta siis kyllä ne oli, vai oliko? Vai muistanko mä kuitenkin sitä edellistä kertaa kun ne oli? Hyi perkele mä oon vanha.

Jannica:

Body? Mikä se on?

Terhi:

Sellanen, niinku että aluspaita ja pikkarit yhdessä.

Pirkko:

Muuten niinku uimapuku mutta ne "kätevät" hakaset.

Terhi:

Kyllä ihan nöyryyttävintä ikinä se

Demoavat Jannicalle miten bodyn hakaset laitetaan kiinni rööki suussa.

Me Naisten toimittaja haastattelee Katri Helenaä vuodessa 1982. Haastattelun aikana Katrin lapsi kiskoo koko ajan Katria kädestä johonkin ja vaatii huomiota sotkien Katrin keskittymistä.

bodyn kiinnittäminen. Varsinkin rööki suussa.

Oili:

Entäs vyölaukku. Ihan varma olin että nuo tollaset hirveet olkatoppaukset ei kyllä tee paluuta. Katri Helenallakin tuossa, kattokaa, aika muhkeet.

Jannica:

Näytä, törkeen ihanat, tollaset mä just haluisin. Ja tollasen vyölaukun.

Toimittaja:

Katri Helena, aviovaimo- perheenäiti- uranainen-artisti. Missä järjestyksessä roolit?

Katri:

Kyllä mulle perhe on ihan /tärkein.

Toimittaja:

Tärkein/ niin. Pakko silti kiertää?

Katri:

Mutta eihän nämä roolit missään järjestyksessä /pysy.

Toimittaja:

Pysy/Että taloussyistä pakko.

Katri:

Yhtä suloista sekamelskaa aamusta/ iltaan.

Toimittaja:

Iltaan/ ja velkaakin on tietysti.

Katri:

Ihan sitä odottaa että pääsispä keikalle niin sais nukkua hotellissa ilman että kukaan herättää /yöllä

Toimittaja:

yöllä. / Että ihan ympäripyöreetä sitten.

Katri:

No ihan ympäripyöreetä näiden kanssa voit kuvitella! (*lapselle*) Ja nyt tulee kutitushirviö ja / kutittaa!!

Toimittaja:

kutittaa. / Tämänhetkinen avioliittosi on jo toinen. Katri Helena, miten arvioisit, kestäköhän tämäkään?

Katri ja lapsi juoksevat pois, toimittaja perään. Naiset saunalla jatkavat Me Naisten lukemista.

Terhi: (*lukee lehdestä*)

Katri Helenan kipeä tunnustus:
”Lasten luo on kiertueilla jatkuva ikävä”

Pirkko: (*lukee ääneen*)

”Laulajan elämä on epäjärjestyksessä, ja velkaantuneen perheen talous pakottaa”

Jannica: (*lukee ääneen*)

”...perheenäidin jatkuville keikkamatkoille ja halpoihin hotelleihin tekemään töitä ympäri vuorokauden.”
Eiks ton pitäis olla ihan rikki?

Terhi:

Kuiteski niinkö melko tasapainoselta näyttää tässä kuvassa.

Jannica:

Vähän siistit noi korviksetki. Hei! 1967 Me Naiset. (*lukee ääneen*) Crimplene on Terylene-polyesterikuidusta valmistettua pöyhölankaa, joka kestää kotoisen vesipesun kutistumatta ja venymättä sekä kuivuu nopeasti.

Oili:

Crimplene.

Jannica:

Mikä on crimplene?

Pirkko:

Muovitekstiili, joka vei kainalohienhajun niin sanotusti nekstille levelille.

Oili:

Onks toi Katri Helena?

*Toimittaja haastattelemassa Katria
vuodessa 1967.*

TOIMITTAJA:

Katri-Helena...

Katri:

Ilman viivaa.

TOIMITTAJA:

Mitä?

Katri:

Katri Helena. Ei viivaa välissä.

Toimittaja:

Jaha. Onpas tarkkaa.

Katri:

On. Se on tarkkaa.

Naiset saunalla

Haastattelu jatkuu

Pirkko:

Oi! Katri Helena, ja crimplenessä!

Terhi:

Miten se on aina lehdessä?

Toimittaja:

No, kuinkas se tarkka Katri- ilman väliviivaa-Helena maalaistytönen on viihtynyt Helsingissä?

Katri:

Tyttö.

Toimittaja:

Mitä.

Katri:

Tyttö. Ei tyttönen.

Toimittaja:

Ai. Että tämäkin on

Katri:

Tarkkaa. Kyllä.

Naiset juttelee saunalla

Jannica:

Ja miten se voi tässäki olla noin sairaan swäg?

Oili:

Katri Helena taisi olla swäg paljon ennen swägin keksimistä.

Pirkko: *(hiljaa)*

Mikä on swäg?

Terhi:

Kato Googlesta.

Pirkko katsoo googlesta.

Pirkko:

Swag. Että vaikka olisi pukeutunut miten, on itsevarma, eikä pelkää

Haastattelu jatkuu

nolaavansa itsensä, eli itsevarmuus. Swag on usein kehu vaatetyylille ja ulkonäölle.

Toimittaja:

No. Kuinkas tämä tarkka ilmanväliviivaa-ja-nen-päätettä-tyttö on voinut täällä pääkaupungissa?

Katri:

Kiitos hyvin. Minä voin hyvin kun saan laulaa.

Toimittaja:

Ja miten käs siellä kotipuolella?

Katri:

Ilosia ne on, ja ylpeitä.

Toimittaja:

Ja niin vain päästivät tyttös tytön tänne suurkaupungin vaaroihin.

Katri:

Äiti sanoo aina mulle että pidä Katri pintasi ja anna mennä vaan.

Toimittaja:

Ei siellä varmaan Tuppukyl...
Tuppuvaar... Tuupovaarassa...

Katri:

Tohmajärvellä. Siellä niitä vaaroja vasta onkin. Paljon, ja suuria.

Tauko.

Katri:

Huumoria. Vaara, ja vaara.

Toimittaja:

Aivan, aivan. Joka tapauksessa siellä jossain Keski-Suomessa...

Katri:

Pohjois-Karjalassa. Tohmajärvellä.

Toimittaja:

Tohmajärvi. Tämänkinkö on

Katri:

Tarkkaa. Kyllä. Tohmajärvi on Joensuusta kakkoon ja Tuupovaara, jos sinne joku haluaa, niin on enempi Ilomantsiin päin.

Toimittaja:

Että Tohmajärven tyttöjä. Niin.

Toimittaja kirjoittaa lehtiöön, Katri kurkkaa olan yli. Toimittaja jatkaa kirjoittamista.

Siirtymä saunan terassille

Katri:

Hei. Kun minä en ole Tohmajärveltä suureen maailmaan lähtenyt...

Pirkko: *(lukee lehdestä)*

... kultakutri tyttönen, joka kansan iloksi...

Katri:

Ei tyttönen! Vaan tyttö! Siinä on ero! Tyttönen ei tiedä, mitä haluaa, mutta tyttö, tyttö tietää! Ja juu, kansan iloksi joo, kyllä, mutta tuota ei saa lehteen painaa että laulelee...

Pirkko: *(lukee lehdestä)*

...laulelee...

Katri:

En minä laulele, kun minä olen ihan tosissani musiikkini kanssa ja minä olen se tyttö, joka haluaa...

Pirkko: *(lukee lehdestä)*

... esittää kepeää viihdykettä

Toimittajan ja Katrin toisteinen haastattelukoreografia, jossa aina uudessa asemassa ja asetelmassa ollaan haastattelutilanteessa.

Katri:

Tehdä musiikkia tosi hyvin! Parhaan mahdollisen esityksen!

Pirkko:

...nimellä Katri-Helena.

Katri:

Ja se on Katri Helena! Ilman väliviivaa!

Terhi:

On näitä kertyny. Katri-Helena jälleen kiertueella. Miks tossa on väliviiva?

Jannica:

Katri Helenan ihana jouluku.

Pirkko:

Katri Helenan juhannustaiiat.

Terhi:

Katri Helenan syysunelma.

Jannica:

Katri Helena: elämän kevät!

Oili:

Artikkeliaineistosta nähdään miten artisti voi pyrkiä hallitsemaan sitä, mitä toimittaja kirjoittaa...

Pirkko:

Katri Helena sairaslomalla.

Terhi:

Katri Helena kuntolomalla.

Jannica:

Lemmenlomalla.

Terhi:
Lomalla.

Oili:
Kultalevy

Pirkko:
Timanttilevy

Terhi:
Platinalevy

Jannica:
Sinivalkoinen ääni

Oili:
Lopulta kuitenkin musiikillinen
kompetenssi ja kyky kohdata
yleisönsä ratkaisevat sen, ketä kansa
rakastaa.

*Haastattelutykyitys päättyy. Katri
puhaltaa. Istuu saunan rapuille.
Kesän lapsi musa lähtee.*

Katri: (laulaa)
Mä unestani taas,
jo herään kesätuuleen
ja hyvän olon saan
kun meren äännet kuulen.

Terhi:
Tää nainen on kyllä.

Katri:
Sydän sykkimään,
ystävää etsimään.
Mä rakastua niin,
nyt haluaisin kaikkiin.

Jannica:
Ihan kuningatar.

Katri:

Mä odotellut oon
niin monen monta päivää.

Pirkko:

Niin. Katri Helena on oikeesti...

Katri:

Nyt kesäloma on,
en tunne surun häivää.

Naiset:

Sydän sykkimään,
ystävää etsimään.

Oili:

Suomen kuningatar.

Naiset:

Ja elämältä maistuu tää.
Aa – kesän lapsi mä oon.
Aa – villi luonteeni on.
Aa kesän lapsi kun oon.
Aa poissa huoleni on.

Pirkko:

Ja nämä kesäyöt,
ei niille ole vertaa.

Oili:

Ei kiristele vyöt,
kun juoksen kohti merta.

Jannica:

Kesämieli on,
taas ihan vallaton.

Terhi:

Mä rakastua niin,
nyt haluaisin kaikkiin.

Katri:

Ja sinut jostakin saan

vierelleni rantaan.

Terhi:

Mun tekee mieli niin
nyt suukko sulle antaa.

Kaikki:

Sydän sykkimään,
saapuvan sun jo nään.
Ja elämältä maistuu tää.

*Musavälike. Funkyjamit terassilla.
Kaikki naiset joraa.*

Kaikki:

Aa kesän lapsi kun oon.
Aa villi luonteeni on.
Aa kesän lapsi kun oon.
Aa poissa huoleni on.

*Katri poistuu kuvasta. Naiset laulaa
ilman säestystä vielä yhden kertsin.*

Kohtaus 8: Avautumisia.

Löylyssä.

Oili:

Katri Helena vastaa klassista
romantiikan ajan taiteilijamielikuvaa,
jossa artisti ei itse valitse musiikkia,
vaan tulee musiikin valitsemaks.

Terhi:

Kyllä meillä Siwassa se on ihan
asiakas joka valitsee musiikin että
artisteil ei oo oikeestaan muuta
mahista kun hiljasesti toivoo että ees
joku valitsis heidät siittä cd laarista
niikö.

Oililla lähtee luento.

Oili:

Katri Helenasta muokkautuu median avulla tavallaan satuhahmo, jonkinlainen virtuaalinen patsas, joka takaa kansalle turvallisuuden ja pysyvyyden tunteen.

Pirkko ja Jannica:

Oili, ihanoikeesti.

Oili:

Kestämme muutokset ja mullistukset, koska Katri Helena kestää kanssamme, eikä muutu, vaan korkeintaan *muuntuu*.

Kaikki muut:

OILI!

Oili:

Hän on hoitanut mandaattinsa kansakunnan henkisenä turvasatamana esimerkillisesti ja vastuullisesti. Jos Katri Helena värjäisi tukkansa punaiseksi, eikö se olisi kansallisen kriisin paikka?

Jannica:

Ei enää sidukkaa Oilille!

Pirkko:

Pitikin kannustaa sitä väittelemään iskelmämusiikista.

Oili:

Iltapäivälehtimyyniin tulisi positiivinen piikki,

Pirkko:

Tai edes menemään lukioon.

Oili:

...mutta tällainen hiljainen signaali

aiheuttaisi yleistä levottomuutta ja heijastuisi pörssikursseihin, ja ihan varmasti häiritsisi kestävyysloikkaa mikrotasolla

Terhi:

No kuule. Katson sineen taivaan, tähti kirkkain sua. Onko se ees suomee?

Pirkko:

Sä taidat Terhi muuten olla täällä vähän yksin ton hevimetaldiggailus kanssa.

Oili:

Lyyrinen mielikuva, jossa yksilö kurottautuu kohti kirkk...

Pirkko:

No onhan se paha jos tolla lailla kyynisesti sen esittää. Mutta kun tulkinta on kirkas ja älykäs ja lämmin....

kyllä ne hevisanotuksetkin on aika pateettisia:
taivas lyö tulta yläpuolellamme kaikuu kallioilla ääni totuuden...

Terhi:

Akat. Teräsbetonin jätätte rauhaan!

Jannica:

mut se ei kato hevissä haittaa kun niistä sanoista ei saa selvää

Terhi:

Saapipahan!

Oili:

...avoin kirja täytä lehti kerrallaan...
tytöt montako rakkautta teillä on elämässänne ollut?

Oili on vaipunut muistoon

Pirkko:

En mä tiedä... niiku missä mielessä.

Terhi:

Siinäkö mielessä? No siitä en avaudu kyllä.

Oili:

No kyllä te tiedätte. Sellanen oikea rakkaus. Että menee pää ja elämä sekasin ja on samaan aikaan maailman onnellisin ja ihan täydessä paniikissa.

Oilin muisto ruumiillistuu ja Oili menee miehen viereen. Molemmilla tutkijalasit ja paksut kirjat käsissä. Syysunelma alkaa soida taustalla hiljaa.

Pirkko:

Että montako rakkautta. Täytyy ihan laskee.

Jannica:

Yks. Ja puol.

Terhi:

Viis. Tai ei ei, neljä.

Pirkko:

Mulla on kaks, hirveen vähän, miten niitä on niin vähän. Oili montas sulla?

Oili:(muiston sisästä)

Yks. Yks vaan.

Jannica:

Miten siinä kävi?

Oili:

Vilkuiltiin toisiamme yliopiston kirjastossa.

Pirkko:
Vilkuilitte? Kauanko?

Oili:
Pari vuotta. Hän teki väikkäriä Pohjois-Euroopan lintujen laulustrategioista ja minä lisuria mollisoinnun esiintymistiheydestä suomalaisessa iskelmämusiikissa.

Jannica:
Tuliko toimintaa?

Oili:
Mä en tuntenut koko miestä, mutta jotenkin vaan tiesin että kuulutaan yhteen. Ja olen varma että hänkin tiesi.

Pirkko:
Vilkuilitte toisianne!

Terhi:
Pari vuotta?!

Jannica:
Mitä sitten kävi?

Oili:
Hän sai tutkijastipendin Cambridgeen ja minä markkinakorkoisen asuntolainan.

Jannica:
Oili täti ei! Mitä haaskausta!

Pirkko:
Mikä sen miehen nimi on?

Oili:
Asko, Asko jotain. Biologian tohtori. En tiedä muuta.

Terhi:

Googlataan se! Aattele se on tuolla jossain ja kaipaa sua!

Pirkko:

Se voi olla ihan tosi yksinäinen, Oili!

Terhi:

Ei voi olla totta tällanen. Nykyaikana ja länsimaissa. Aikuiset älykkäät ihmiset.

Jannica:

Mistä sä tarkalleen ottaen näiden vilkuilujen perusteella voit niin varmasti tietää?

Oili:

Katri Helena lauloi meidät yhteen.

Terhi:

Minä en nyt kyllä oikeesti, siis ihan oikeesti kestä. Minä menen nyt saunaan.

Naiset menevät saunaan, paitsi Jannica, joka jää katsomaan Oilin muistoa liikuttuneena. Katri Helena ilmestyy kirjastoon ja laulaa tutkijat yhteen. Tutkijat tanssii dueton, koko ajan katse kirjassa.

Katri:

*Sinun kädellesi painan pään
ja sydämelläin unta nään
sateen jäljet peittää linnut siivillään*

*Syysunelmaan vie meidät uudestaan
kun lehdet puiden äärilleni jäävät kuin yö.*

*Olen runo johon kirjoittaa
sun sydämesi lauseet saa
avoin kirja täytä lehti kerrallaan*

*Syysateet sen jos pyyhkii kastellen
vain lehdet puiden äärilleni jäävät kuin
yö.*

*Syysunelmaan vie meidät uudestaan
kun lehdet puiden äärilleni jäävät kuin
yö*

kuin yö

*Tanssi päättyy. Katri Helena,
yliopiston kirjasto ja mies
haihtuvat. Jannica on googlannut.*

*Oili jää tuijottamaan Jannican
älypuhelinta. Kaikki naiset paitsi
Terhi syöksyy ulos saunasta.*

Jannica:

Oili hei, tällanen Asko on proffana Itä-
Suomen yliopistossa. Oisko sama?

Pirkko:

Nahka kärventyy! Kuka päästi Terhin
lölymestariksi?

Terhi: *(huutaa saunasta)*

Oho sori! Tuliko vähän liika kuuma,
varmaan siks kun tunteiden liekit
leimuaa niin hiton kuumana täällä
harviassa! Että kun minuun kosketat
niin hiileen puhallat!

Oili:

Terhi, mikä sulla on?

Jannica:

Miks se on tollanen?

Terhi:

Minä en kerta kaikkiaan kestä näitä
naisten saunailtoja! Mikä pakko on
ihmisen aina avautua! Ärsyttää! Ensin
meikataan ja saunotaan ja meikataan
ja itketään ja meikataan uudestaan ja
sit halitaan ja taas itketään ja
meikataan taas ja sitten sanotaan

aamulla että miten oli sikahauska ilta!
(itkee) Minä en halua avautua!

Pirkko:

Ei kenenkään oo pakko avautua.
Eihän tytöt.

Muut:

Ei oo pakko avautua.

Terhi:

Mä en kestä sitä Katri Helenaa! Me teimme sen! Se laulu! Luvatkaa että sitä ei ainakaan kuunnella cd-boksista muuten mä lähden Tuskafestivaaleille tästä saman tien!

Pirkko:

Ei kuunnella sitä.

Oili:

Me luvataan.

Terhi menee saunaan ja tulee heti takaisin.

Terhi:

Sillon oli syksy 1992 kun se tuli Syksyn Sävelessä se biisi ja mun kaikkein paras ystävä Tiia, se niinku, se osas autot ja se oli virittänyt sitä Asconaa koko kesän ja sitten tuli pakkaset ja sillä oli sakkorengas, ja se auto... se meni niin niin rusinaksi ja lauloin sen hautajaisissa kun olin kännissä mennyt lupaamaan ja oltiin kaksikymppisiä ja niin kauheeta ei oo ollu koskaan ja mä en pysty sitä biisiä kuunnella enää ikinä. (tauko) No niin. Avauduin. Nyt uimaan.

Naiset menevät uimaan

Kohtaus 9: Katri ja Junnu

Junnu ja Katri tulevat. Katri istuu lattialle. Junnu kommentoi lyhyin myötätuntoisin ynähdyksin.

Katri:

Ne haluaa mut Syksyn Säveleen. Mutta en mä voi laulaa mitä vaan. En vaan saa sitä sanavarastoon, sitä sanaa. Leski. Se on niin yksinäinen sana. Että minä olisin tässä nyt yksinhuoltaja ja leski. Puolison poismeno. Mihin pois se muka on mennyt. Ensin meni minuutti kerrallaan. Nyt jo ehkä tunti kerrallaan. Junnu kuule. Tee laulu. Sillasta. Mä olen tällä puolella siltaa ja mun mies toisella. Että me ollaan yhdessä, mutta eri tavalla, mikään ei loppunutkaan, koska se silta on, ihmiset voi hävitä, mutta se, mitä ihmisten välillä on, ei häviä. Teetkö laulun?

Junnu:

Teen.

Katri:

Kiitos.

Junnu menee. Puhelin soi. Katri vastaa.

Katri:

Katri. Ai valmis? No olitpa nopee!
Anna tulla.

Junnu:(puhelimeen)

Käy minun vierelleni istumaan ja kuule laulu aaltojen. Lyö meri kallioihin kuohujaan, me oomme pisaroita sen. Voisitko sä. Laulaa näin?

Terhi kohtaa Tiian takaumassa

Katri:

Voin. Kyllä minä näin voin laulaa.

(Laulaa)

*Käy minun vierelleni istumaan
ja kuule laulu aaltojen.*

Terhi:

No niin. Ja taas mennään, kaikkien
aikojen vihatuin korvamato soi taas
päässä. Ja eikö tule Tiia mieleen.

Tiia:

Terve lurjus! Mitä murjotat? No?

Terhi:

Kehtasitki mennä kuolemaan
ennen mua!

Tiia:

Pehmo-Terhillä on vieläki noin
hirvee ikävä meikäläistä.

Terhi:

Voisit edes hiljentää tän mun
korvamadon kun olet kerran
henkiolento.

Tiia:

Noup kån duu. Sun on pakko laulaa
se.

Terhi:

Ei...

Tiia:

Joo... Nähdään taas moikka!

Katri ja Terhi laulavat duettona.

*Lyö meri kallioihin kuohujaan,
me oomme pisaroita sen*

*Muu häviää, mutta jäljelle jää
vain sateenkaaremme tää.*

*Me teimme sen silmät kimmeltäen,
tuon sillan kahden sydämen.
Me saimme aikaan sen.*

Kohtaus 10: "Pidetään yhteyttä."

*Katri jatkaa laulua, siirtymä
kotipihaan, harava käteen. Katri
haravoi. Mies saapuu laulun lopulla.*

Katri:
*Syysiltaan sulaudumme tummuvaan,
me oomme varjoja sen vain.
On täällä ikuisina paikoillaan
nää rantakivet rinnakkain,
ja niihin jää nimikirjaimet nää,
kun kaikki muu häviää.
Me teimme sen silmät kimmeltäen,
nuo kuvat kahden sydämen.
Me saimme aikaan sen.*

Mies:
Pelkäätkö sä kuolemaa?

Katri:
En.

Mies:
Jos mä kuolen huomenna. Joutuu
eroon. Susta ja lapsista.

(tauko)

Katri:
Kuule.

Mies:
Tää ei oo kivoin keskustelunaihe.

Katri:
No ei oo!

Mies:
Jos toinen kuolee niin pidetään
yhteyttä.

Katri:
Pidetään yhteyttä.

*Muu häviää, mutta jäljelle jää
vain sateenkaaremme tää.
Me teimme sen silmät kimmeltäen,
tuon sillan kahden sydämen.
Me saimme aikaan sen.*

Painavat peukut yhteen.

Mies tanssii pois. Katri laulaa.

Väliaika

2. Näytös

11. Kohtaus:

ja kohtaus: Kiitollisuutta ilmassa.

*Naiset ovat tulleet saunasta,
viimeisiä meikkauksia,*

Pirkkoa alkaa itkettää.

Katri:

Anna mulle tähtitaivas,
anna valo pimeään.
Anna mulle aamurusko,
anna usko elämään.
Anna mulle rohkeutta,
että jaksan huomiseen.
Anna edes vähän,
rakkautta tähän,
yksinäiseen sydämeen.

Terhi:

Mikä Pirkko tuli?

Pirkko:

Kaikki.

Jannica:

Sillä tulee välillä noita.

Pirkko:

Rintasyövän jälkeen, kun siitä paranin,
niin mikään ei oo enää tuntunut
itsestään selvältä, on niin kauhee
kiitollisuus koko ajan.

Oili:

Mistä se just nyt tuli.

Pirkko:

Huulipunasta.

Oili:

Huulipunasta?

Pirkko:

On niin nätin punasta.

Pirkko:

(Itkee taas.) Ja Katri Helenasta.

Katri

Miksi taivas on öisin musta,

miksi valoa en mä nää.

Sydän täynnä on kaipausta,

liekki polttaa mun elämää.

Sua etsin mä nyt,

maailmaan eksynyt,

ohikulkijoilta oon sua kysynyt:

Missä oot, tiedä en, siksi kuljen etsien.

Jannica:

Kävisköhän tänään flaksi?

Terhi:

Mikset oo Tinderissä?

Jannica:

Pitäsköhän kokeilla

Pirkko:

Kyllähän sä nyt jonkun kivan pojan

Löydät, ilman tintereitäkin.

Jannica:

Tytön äiti.

Pirkko:

Sinä oot vielä nuori, se oikea mies

sitten tulle kun aika on.

Jannica:

Nainen äiti.

Oili:

Miten sinun Pirkko on niin vaikea tajuta tuota?

Pirkko:

(Lähtee) Puita saunalle.

Terhi:

Ei kukaan enää sauno.

Oili:

Kyllä se vielä sen tajuaa. Pirkko on Pirkko. Soittiko joku taksin?

Terhi:

Jep.

Menevät

Katri:

Anna mulle tähtitaivas,
anna valo pimeään.
Anna mulle aamurusko,
anna usko elämään.
Anna mulle rohkeutta,
että jaksan huomiseen.
Anna edes vähän,
rakkautta tähän,
yksinäiseen sydämeen.

Anna mulle tähtitaivas,
anna valo pimeään.
Anna mulle aamurusko,
anna usko elämään.
Anna mulle rohkeutta,
että jaksan huomiseen.
Anna edes vähän,
rakkautta tähän,
yksinäiseen sydämeen.

Naiset tulevat odottelemaan taksia pihalle. Jannica murjottaa äidilleen. Katri hyräilee taustalla Anna mulle tähtitaivas-biisiä.

Pirkko:
Mikäs jälkipuberteetti tuohon
Jannicaan nyt iski?

Oili:
Pirkko.

Pirkko:
Mitä?

Terhi:
Pirkko!

Oili:
Kysy siltä itseltään.

Pirkko:
Enkä kysy.

Terhi ja Oili:
Pirkko!

Pirkko:
No mikä sulla on?

Jannica:
Äiti. Onko sulla ollu rintasyöpä?

Terhi ja Oili:
On!

Jannica:
Olisitsä voinu kuolla siihen?

Terhi ja Oili:
Kyllä.

Jannica:
Ja tuo on siis proteesi?

Terhi ja Oili:
Kyllä.

Jannica:

Ja siks menttiin saunaan uikkareissa?

Terhi ja Oili:

Jep.

Jannica:

Äiti! Kauanko siitä on?

Terhi ja Oili:

Kaks vuotta.

Jannica:

Ja nämä muut on tienny koko ajan?

Terhi ja Oili:

Kyllä.

Jannica:

Sen takia sä halusit puhelimen
soittoääneks tän.

Katri:

Anna mulle tähtitaivas,

anna valo pimeään.

Anna mulle aamurusko,

anna usko elämään.

Jannica:

Nyt kun olis rahhaa niin minäpä se
olisin näppärä tyttö ja tilaisin vesitason
tähän äipän mökkirantaan ja sillä
lentää sipaseisin kotia saunailasta,
mutta opiskelijabudjetilla ei saa
lähdestä ihan niin näyttävää kuin
tunnetila edellyttäisi joten minä
tästä nyt ihan näin koruttomasti,
heippa, moikka, tsuppa dui.

Pirkko:

Jantsukka... odota, kun... Oili, soita
puhelimesta se Katri Helenan...

Jannica:

Kun äiti kun, nyt ei kuunnella Almaz, valon lapsi, kun minä lähden nyt vetään, ja Katri Helenalle viekää lämpöset, oikein semmoset kesäset terveiset, että Jannica ei nyt tullut kuuntelemaan kun se Jannica on kotosalla kehittelemässä mobiililaitteappsia jolla voi Katri Helenan musiikkia ja tulkintoja käyttäen ilmaista omia syvimpiä tunteitaan kuten vaikka luottamusta, hyväksyntää ja rakkautta niille kaikkein läheisimmille ihmisille jos ei pysty niistä muuten puhumaan.

Pirkko:

Muru. Etkös sä nyt ylireagoi.

Jannica:

Ylireagoi? Minusta kun minä reagoin just sopivasti ottaen huomioon että oon saman kahden minuutin sisällä saanu tietää että oma äiti on kuolemassa, mut ei kuolekaan, että hautajaiset peruttu, kukat eläville ja karjalanpiirakat pakkaseen.

Oili:

Pirkko, Jannicalla on tuossa aika vahva tuo viesti. Ja kieltämättä oikeutettu.

Terhi:

Pirkko, täähän on ihan helvetin paha. Ja et ole tosissas että ollaan menossa Katri Helenan konserttiin.

Pirkko:

Jannica! Älä mene! (*Oilille ja Terhille*)
Mitä mä teen?

Oili ja Terhi:

*Anna mulle rohkeutta,
että jaksan huomiseen.*

*Anna edes vähän,
rakkautta tähän,
yksinäiseen sydämeen.
Anna edes vähän rakkautta tähän
yksinäiseen sydämeen.*

Pirkko:
Rakas tyttö kulta älä ole vihanen
mulle.

Jannica:
En mä oo. Miks et sä kertonu!!

Pirkko:
Se oli niin hirveen vaikeeta... sä olit
siellä vaihdossa ulkomailla... ja mä en
halunnu että sä huolestut turhaan...

Jannica:
Turhaan?

Pirkko:
Kun sinä oot mulle niin hirveen
tärkeä...

Jannica:
Aha ookoo. (Halaavat, itkevät) Älä
enää ikinä, ikinä tee mulle näin. Lupaa
äiti!

Pirkko:
Mä lupaan.

Terhi:
Jaaha. Menee molemmilta koko
meikki uusiks. Meitsi ottaa vielä
bissen.

*Oili näkee Pikachun, raivokkaasti
yrittää sitä puhelimella kiinni ja*

saa sen vihdoin.

Oili:
Jes!

Katri:
Anna mulle tähtitaivas,
anna valo pimeään.
Anna mulle aamurusko,
anna usko elämään.
Anna mulle rohkeutta,
että jaksan huomiseen.
Anna edes vähän,
rakkautta tähän,
yksinäiseen sydämeen

Kohtaus 12: Taksi hakee naiset
keikalle

Pientä hipprakkaa taksia odotellaan.

Terhi:
Pystyyks siitä taksitinderistä
valitsemaan myös kuskin ihan
ulkonäön perusteella? Se oliskin
mahtavaa.

Jannica:
Mennääks me taksilla? Eiks se oo
hirveen kallista. Mä oisin voinu
kävellä.

Pirkko:
Kyllä me mennään mittarilla nyt. Voin
laittaa apteekin piikkiin. Sen kerran
kun mennään Katri Helenaa
kuuntelemaan. Kiva kun kaikki lähti.

Terhi:
Jos mä vaikka löydän unelmieni
poikamiehen. Tai varatun. Tai
karanneen.

*Taksi saapuu ja kuljettaja nousee
avaamaan ovia. Kaikkien yllätyk-*

seksi kuskina onkin Terhin exä.

Taksinkuljettaja:

Oikein hyvää iltaa! Täällähän on tuttuja enemmänkin.

Terhi:

No on!

Jannica:

Tunnetteko te jostakin?

Terhi on ihan kypsänä nähdessään exänsä.

Terhi:

No tunnetaan ja vähän liiankin hyvin, esimerkiksi erään nuolen suunnassa osoittaman henkilön maksamattomista elatusmaksuista!!!!

Jannica:

Siis oottekste....ja onks hän siis...sun poikas...???

Terhi:

On! Isä! Valitettavasti!

Vaivaantunut hetki...

Oili:

Nykyaikana elämänkaareen mahtuu useampiakin ihmissuhteita, eikä välttämättä riiputa siinä ensimmäisessä...

Terhi:

Nimenomaan! Josko löydettäs vaikka koko köörille uudet miehet!

Pirkko:

Jannicalle ainakin.

Jannica:

Äiti!

Pirkko:

Hyvää tekis.

Terhi:
Pirkko.

Pirkko:
Nii?

Terhi:
Jannica tykkää tytöistä, Pirkko,
Jannica on lesbo.

Pirkko:
--

Terhiä alkaa vanha suola janottaa.

Terhi:
Ooksä ruvennu reenaamaan? Ei sulla
noin tiukka hanuri silloin ollu.

Oili:
Onko tuo nyt tahdikasta?

Terhi:
On se, kato itse.

*Myös taksikuski antaa vastakaikua
himon heräämiseen ja ex-pari käy
”suhauttamassa” autossa, muut
jäävät ulos ja laulavat.*

Oili:
Tutkimusten mukaan kyllä suomalaiset
harrastavat aivan liian vähän
sukupuolista kanssakäymistä nykyisin,
vaikka ihan valtiotasolta on yritetty
edistää uuniperunan käyttöä ja
perhekoon kasvattamista.

Biisi:

Riepotä rinnallasi,
käsivarsillasi lujilla.
Kuljeta kerallasi,
yön pimeimmillä kujilla.

Vie minut, minut vie jonnekin,
vie pian, äläkä tuo takaisin.
Vie kauas, niin kauas,
kuin viedä vai voi
missä itkuni ilon helminä pisaroi.

Kohtaus 13: Katri ja Timppa

*Katri tulee Joensuuhun
keikkapaikalle.*

Katri:
Riepota rinnallasi,
käsivarsillasi lujilla.
Kuljeta kerallasi,
yön pimeimmillä kujilla...

Timppa tanssii paikalle.

Katri:
Joensuu, Lemmenlava 1972.

Oltiin tavattu kaksi viikko sitten
Punkalaitumella Särkän lavalla, kun
pyysin sua tuuramaan sairastunutta
kosketinsoittajaa.

*Timppa pysähtyy ja mennään
takaumaan. Timppa on kääntyneenä
selin Katriin.*

Katri:
Tulisit sie soittamaan yhen keikan?

Timppa kääntyy Katriin päin ja rakastuu.

Timppa:
En ehdi, kun on omalla bändillä
keikkaa..

*Timppaa jatkaa tanssimista, ollaan
Taas nykyhetkessä.*

Timppa:
.. Jotka peruin juuri.

Katri:

*Mennään takaumaan, Timppa polvistuu
Katriin eteen.*

*Timppa yrittää suudella Katriä, mutta
bändi on ollut kurkkimassa tapah-
tunutta ja keskeyttävät suutelemi-
sen yrittämisen tahallaan.*

*Jätkät lähtee ja yrittävät uudelleen
suudella. Jätkät tulee taas.*

*Jätkät poistuu taas ja taas yritetään
suudella.*

*Lähtee ajamaan takaa bändin jätkiä,
jätkät menee karkuun. Tulee takaisin
kun on saanut ajettua jätkät pois.*

Täällä se sitten tapahtu.

Timppa:

Tiesit sie, että siusta tulee miun
vaimo ja myö saahaa kolme lasta.

Katri:

Tiesin, mutta ei siun tarvi yrittää
puhua pohjois-karjalan murretta.

Bändi:

Letkis hmm hmm hmm hmm hmm
Letkis hmm hmm hmm hmm hmm

Timppa:

Jätkät hei..

Bändi:

Letkis hmm hmm hmm hmm hmm
Letkis hmm hmm hmm hmm hmm

Timppa:

Jätkät oikeesti hei..

Bändi:

Letkis hmm hmm hmm hmm hmm
Letkis hmm hmm hmm hmm hmm
Letkis hmm hmm hmm hmm..

Timppa:

Nyt jätkät perkele!

Katri:

Timppa ottaa lasit pois.

*Nuoruus on seikkailu alkaa soida
ja suutelevat. Biisin aikana Timppa
tanssii Katrin kanssa.*

Siulla on siniset simäläsit.. kivat..

Katri:

Ja siniset silmät.. kivat..

Katri:

Mitä silloin tapahtuukaan
ensisuudelma kun ohi on
Epätoivo, eikä muukaan oli onni
niin vaatimaton
Näin kun sanotaan mä miettiä saan

Nuoruus on seikkailu suunnaton
Kokeile vain, hämmästy vain sä
maailmaa
Nuoruus on nousussa auringon
Uinailevan, salatuimman se
paljastaa

Missä onkaan henkes siteet, missä
voimasi todellinen
Mistä saatkaan mielipiteet, mistä
tiedon ja kokemuksen
Näin kun kysytään mä miettimään
jään

Nuoruus on seikkailu suunnaton
Kokeile vain, hämmästy vain sä
maailmaa
Nuoruus on nousussa auringon
Uinailevan, salatuimman se
paljastaa

Nuoruus on sadussa Tuhkimon
Peloista sen, toiveista sen se
voimaa saa
Nuoruus on vaikeaa

Katri haravoi kotipihalla.

14. Kohtaus: Naiset taksissa

Taksi pysähtyy.

Oili menee puhelimen kanssa ulos.

Pirkko:

Eikö sulla ollukaan pissahätä.

Oili:

Tässä on pokestoppi.

Pirkko:

Oili, ootko sä ihan koukussa siihen peliin?

Oili:

Ehkä vähän.

Pirkko:

Minä käyn pissalla tuolla pusassa.

Pirkko:

Se mies kenen kanssa Katri helena oli naimisissa, se proffa se.. Pajala

Oili:

Ai tämä joka näytti sellaiselta pehmonallelta, johon on sullottu ryöstösaalis.

Pirkko:

Se Rujola kirjotti siitä sen kirjan.

Simultaanisesti Katri haravoimassa ja Katrin tyttäret tulee.

Katrin tytär:

Katri ottaa kirjan ja sytyttää sen palamaan.

*Menevät, Katri jää haravoimaan,
Kalakaveri ilmestyy täysissä
perhokalastusvarusteissa.*

Taksin ympärillä.

Äiti hei, nyt se tuli postissa.. (Tuo kirjaa)

Katri:
(Laulaa.) Eeeiii, ei se mennyt niin..

Katrin toinen tytär:
Me tilataan sulle jostain joku kaveri.

Katrin tytär:
Joku mies, ettei sun tarvi yksin olla.

Katri:
Ei, en mä halua ketään, mä pärjään yksin ja onhan mulla teidät.

Katrin toinen tytär:
Kyllä me jostain sulle kaveri tilataan.

Kalakaveri:
Terve.

Katri:
Terve.

Pirkko:
(Jo vähän humalassa.) Mitä oot mieltä KooHoon kalakaverista?

Oili:
(Kävelee ympyrää)

Pirkko:
Onkohan se ihan kalakaveri vai "kalakaveri"

Oili:
Jos asiaa pohtii Stanfordin yliopiston tekemän populaarimusiikin ulkomusiikilliset ilmiöt – tutkimuksen

valossa, on kysymys relevantti, muussa tapauksessa kysymyksen asettelu, on sillä tasolla, että en ehkä halua ottaa osaa keskusteluun.

Pirkko:

Ei kyllä se on "Kalakaveri"

Oili:

Kuoriutu

Pirkko:

Mikä?

Oili:

Muna.

Pirkko:

Voihan se olla

"Kalakaverikin", ekaks aattelin että on ihan vaan kalakaveri ja sitten että ei kyllä se on "kalakaveri" ja sitten taas että kalakaveri, mutta miksei vois olla "kalakaverikin" ja ihan hyvin voi olla ihan kalakaverikin ja kivahan se olis jos olis "kalakaveri", pääasia on että on kalakaveri.. tai "kalakaveri", miltäköhän Katri-Helena näyttää kalassa? Valtavan vaikee kuvitella, vaikka sukunimi onkin Kalaoja.

Oili:

Annettasko Katri Helenan kuitenkin olla kalassa kaikessa rauhassa kenen kanssa haluaa.

Pirkko:

Ei. Tää on tärkeä kysymys.

Oili:

(Menee taksiin) Nyt Pirkko kuule oot ihan hiljaa ja annat Katrin rauhassa kalastella.

*Katri ja kalakaveri edelleen kuvassa
siinä, mihin ovat jo jääneet.*

*Duetto: Katri ja kalakaveri: Tule luo.
Perhokalastavat ja laulavat.*

Katri Helena:
(NAISILLE TAKSIIN PIHALTA
HARAVAN VARRESTA) Kiitos.

Katri:
Tule luo, ole poutapilvi taivaan
Tule luo, ole kaste aamun maan
Tule luo, tule noustaan ilmalaivaan
Tule luo, tule juostaan maailmaan

Kalakaveri:
Tule luo, tule hiljaa, tule salaa
Tule luo, tummaan iltaan valo tuo
Tule luo, kaunein liekki hetken palaa
Tule luo, tule luo, tule luo

Yhdessä:
Kuunnellaan, katsellaan, kuljetaan
Tule luo, aikaa pieni hetki on vaan
Tule luo, ovet kohta suljetaan
Huomaan poutapilven taivaan, tule luo
Kuunnellaan, katsellaan, kuljetaan
Tule luo, aikaa pieni hetki on vaan
Tule luo, ovet kohta suljetaan
Huomaan poutapilven taivaan, tule luo

Katri:
Tule luo, koske niinkuin aalto rantaa
Tule luo, rauha sielun kuohuun tuo

Kalakaveri:
Tule luo, tuuli toiveen kauas kantaa
Tule luo, tule luo, tule luo

Tyttäret tulevat

Katrin tyttäret:
Hemmetti! Ei muistettu laittaa siihen
tilaukseen ikärajaa.

Yhdessä:

Kuunnellaan, katsellaan, kuljetaan

Katri:

Tule luo, aikaa pieni hetki on vaan
Tule luo, ovet kohta suljetaan
Huomaan poutapilven taivaan,

Yhdessä:

tule luo
Tule luo

Kohtaus 15: Viestejä

Jannica:

Hirveet jonot.

Pirkko:

Katri Helena konsertit on aina täynnä.
käsi ylös rehellisesti, kuka on
lukenu mun antaman joululahjan?

Terhi:

En oo saanu sulta joululahjaa.

Pirkko:

Anteeks.

Terhi:

Saat.

Pirkko:

Ei kun hetkinen, enhän mä ess
tuntenu sua viime jouluna!

Terhi:

Ei se oo mikään syy.

Oili:

Luitko sinä Pirkko väikkärini.

Pirkko:

.. Luin luin..

Oili:

Mikä oli aihe?

Pirkko:

No jotain, jotain musiikkiin liittyvää..

Oili:

Et ole lukenut. Mutta minä luin sen sinun joululahjasi.

Terhi:

Mistä te puhutte?

Jannica:

Mutsi osti kaikille joululahjaks Katri Helenan kirjottaman kirjan sen viesteistä.

Terhi:

Ai tekstiviesteistä?

Jannica:

Ei kun Katri Helena on kirjottanu kirjan viesteistä, joita se saa ylhäältä.

Pirkko:

Mitäs meidän skeptikko-Oili piti kirjasta?

Terhi:

Mä ainakin uskon!

Oili:

Teidän kaikkien pettymykseksi voin todeta, että ette saa kanssani väittelyä aikaiseksi. Ei ole mitään syytä epäillä kirjan kokempohjaisia havaintoja. Tämän tyyppiset kysymykset ovat kiinnostanut myös virallisia tiedetahoja. Esimerkiksi Akatemia on myöntänyt tällaisten kokemuksien tutkimiseen huomattavan apurahan ja tutkimustuloksissa todettiin esimerkiksi, että yliluonnollisen

kokeminen on ihmiselle luonnollista,
toisilla kyky vain on voimakkaampi.

Terhi:

Täytyy kyllä hommata se kirja.

Pirkko:

Ole hyvä.

Terhi:

Mistä sä ton repäsit?

Pirkko:

Taskusta.

Jannica:

Onk sulla se aina messissä.

Pirkko:

On.. Pari kolme

Pirkko:

Nyt kyllä etuillaan!

Asko:

Hei.

Oili:

..Asko?

Terhi:

Onks toi se..

Oili:

Menkää vaan, mä tuun kohta.

Naiset:

Uuuuuu..

Oili:

Menkää nyt.

Antaa kirjan.

*Naiset ovat Menossa katsomoon ja
lippukopille saapuu tutkija-Asko.*

Asko:

Tapaamme pitkästä aikaa.

Oili:

Miten Cambridgessä?

Asko:

Muutin takaisin.

Oili:

Ai.. miksi?

Asko:

Cambridgessä ei pysty tutkimaan Metson laulustrategioiden muutoksia, sen jäädessä yksin soitimelle.

Oili:

Aha.. Kiinnostava tutkimusaihe..

Asko:

Kyllä. Metson soidin ympäristössä tulisi olla mahdollisimman luonnomukaisia metsiä. Metson elinalueiden pirstoutuminen hakkuiden seurauksena ja harva metsokanta on johtanut joissakin tapauksissa tilanteeseen, jossa metsokoiraille ei aina löydy soidinkumppaneita. Metson kalkattava ääni (Matkii metson soidinääntä) Saa tutkimukseni mukaan näissä tapauksissa uusia sävyjä (Matkii Metson soidinääntä)

Oili:

Miten tutkimus edistyy?

Asko:

Paljon on empiiristä tutkimusmateriaalia...

Oili:

--

Asko:

Täällä on tehty havainto erityisestä Koppelo yksilöstä.

Oili:

Ai. Millaisesta?

(Syysunelmaa alkaa soida instruna hiljaa taustalla.)

Asko:

(Kuvailee) Ruskeat tuulessa hulmuavat hiukset, sädehtivät silmät, ja erityisen viehättävä tapa mutristaa huuliaan kirjoittaessaan liseniaattityötään yliopiston kirjastossa.. (Alkaa vahingossa matkia taas Metson soidin kalkatusta.)

Oili:

...

Asko:

Näin facebook-profiilistasi, että sinä tänään täällä..

Oili:

Juuri tällä hetkellä purkautuu Serotoniini voimakkaasti hermosolujeni vastarakkuloista ja tämän, sekä päärynäsiiderin vaikutuksesta, tunnen vastustamatonta läheisyyttä ja huumaannun lähes ekstaattiseen tilaan Kortisoolin tuotantoni lisääntyessä 40%. Asko..

Asko:

(Kalkattaa taas kuin Metso)

Oili:

Asko..

Asko:
(Kalkattaa edelleen kuin Metso.)

Oili:
Asko! Ole hiljaa ja Suutele minua!

Asko:
(Ei osaa lopettaa kalkatusta.)

Oili:
Asko! (Suutelee kiihkeästi Askoa.)

Asko ja Oili Menevät myös konserttiin.

Oili:
(Kävellessä) Pelaatko Pokemonia?

Kohtaus 16: Keikka.

Katri katselee keikkapaikan takahuoneessa itseään peilistä ja nauhalta kuuluu oikean Katrin lukemana seuraava teksti:

Katri:
Lähes kaksikymmentäkuusi vuotta olen kirjoittanut muistiin viestejä, joita saan hiljentyneessä mielentilassa. Lauseet muodostuvat sana kerrallaan, ja niiden sisältö peilaa usein pohdintojani eri elämänvaiheissa. Kannustavien, opastavien ja lohduttavien tekstien sisältö ei ole koskaan ristiriidassa sen ajatuksen kanssa, että luon elämäni omilla valinnoillani, tietoisilla tai tiedostamattomilla, ja kannan myöskin niistä vastuun.

Ovat siirtyneet esiintymislavan eteen.

Pirkko:

Nyt se alkaa! Katri! Katri! Katri!
Ei tiedä Jannica vaikka jonkun kivan
tytön löytäisit täältä konsertista.

Jannica:
Äiti.

Kaikki:
Katri! Katri! Katri! Katri!

(Katri tulee lavalle ja laulaa)

Kai Laulaa saan

Jos puhuvan mun tahdotaan
kai laulun laulaa saan
on laulussain mun maailmain,
on sydän sielustain.

On laulussani maa,
on meri, taivaskin,
on saari joka saa
taas suukon mainingin
on lintu jonka siivet kantaa
horisontintaa
on laulu tää täynnä elämää

On laulussani tie
se etsii kulkijaa
se sydämiimme vie
ja yhteen johdattaa
on ihmisiä onnessaan
on käsi laupiaan
on laulu tää
meidän kaikkien
kai laulaa saan

Jos huomaa vaan
on onni maan
kuin kukka kedollaan
se ihmisen on jokaisen
jos löytää vain voi sen

On laulussani maa

on aamu usvainen
on kaste joka saa
taas lämmön säteiden
on vihreyttä tulvillaan
vie askel minne vaan
on laulu tää täynnä elämää

On laulussani tie
käy tänne kulkemaan
se määränpäähän vie
ei väsy ohjaamaan
on unelmia ihmisten
on hetket rakkauden
on laulu tää meidän kaikkien
kai laulaa saan

On laulussani maa
ja ilot, murheet sen
vaan suru katoaa
kun laulan jälleen sen
on maailma kuin haaste
jonka tahdon uudestaan
kain laulu tää
täynnä elämää
kai laulaa saan

laa laa laa laa....
kai laulaa saan
laa laa laa laa...

Encore/kiitokset: Puhelinlangat laulaa

Loppu!